

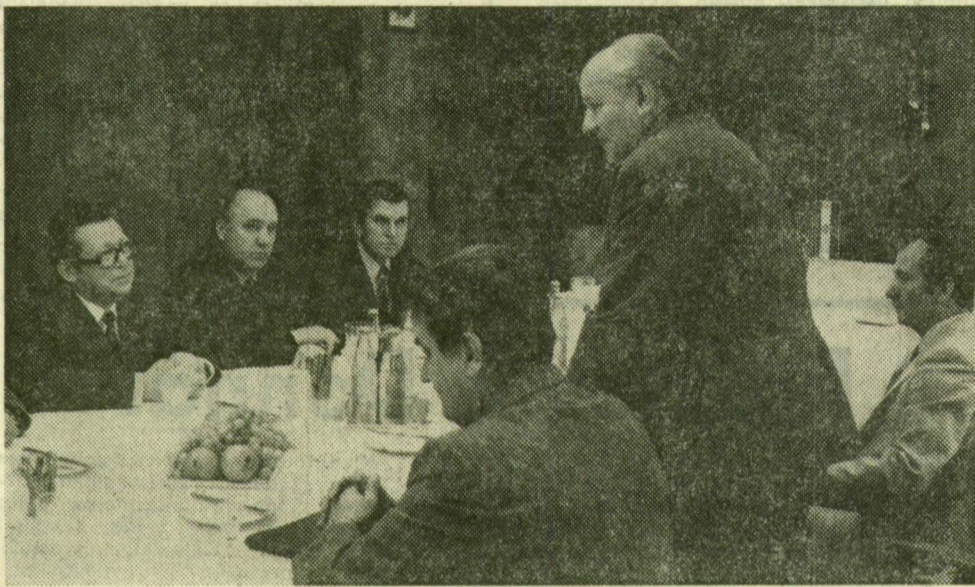

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

72. évfolyam
241. szám
1982.
október 14.,
csütörtök
Ára:
1,40 forint

Szovjet pártmunkások látogatása megyénkben

Enyedi Zoltán felvétele

A megyei pártbizottságban dr. Komócsin Mihály tájékoztatja a szovjet pártmunkásokat

Az MSZMP Központi Bizottságának vendégeként hazánkban tartózkodó szovjet pártmunkás-delegáció, amely az energiahordozó- és nyersanyag-takarékosság terén eddig elért eredményeinket, valamint az erre vonatkozó terveinket tanulmányozza — tegnap kora délelőtt Szegedre érkezett.

Vendégeinket — V. I. Pimenovot, az SZKP Központi Bizottsága gépgyártási osztályának helyettes vezetőjét, a delegáció vezetőjét, V. P. Popovot, a Rjazanyi területi pártbizottság titkárát, A. M. Fatyjevot, a leningrádi pártbizottság titkárát és V. M. Zalkint, az SZKP Központi Bizottsága külügyi osztályának munkatársát — a megyei pártbizottság első titkára fogadta. A szovjet pártmunkásokat — akiket elkísért Szegedre Patyi Károly, az MSZMP Központi Bizottságának gazdaságpolitikai osztályának munkatársa — a megyei pártbizottság első titkára tájékoztatta szűkebb pátriánk életéről, gazdaságának fejlődéséről. Miután a szovjet küldöttség érdeklődésének homlokterében az energia- és nyersanyag-takarékosság területén alkalmazott hasznos módszerek tanulmányozása áll, a tájékoztatásban az erre vonatkozó tények ismertetése került előtérbe. Szó esett a szegedi tudományos központoknak a mindennapi gazdasági gyakorlatban egyre növekvő szerepéről, alkalmazott kutatási eredményeiről.

A pártbizottságban folytatott beszélgetés után — amelyen részt vettek a megyei pártbizottság gazdaságpolitikai osztályának vezető munkatársai is — Hódmezővásárhelyre vezetett az út. A METRIPOND Mérleggyár volt az úti cél. Az üzemben Fótos József vezérigazgató és Szabó István, a pártbizottság titkára köszöntötte a vendégeket. A vezérigazgató a vállalatnál folyó munkáról, a termékösszetételnek az energia- és nyersanyag-takarékosság jegyében történő átalakításáról tartott ismertető előadást, a pártbizottság titkára pedig arról beszélt, hogy a kommunisták milyen módon járulnak hozzá a mind jobb eredményekhez. Kiemelte, hogy a pártmunkák sajátos módszereivel miként tudják befolyásolni az innováció gyorsítására, a hatékonyabb munkára tett

gazdaságvezetői erőfeszítéseket. A hallottakról folytatott beszélgetés során V. I. Pimenov külön is érdeklődött arról, hogy a gyártmányfejlesztő munka sikerei kifejeződnek-e adatokban? A szakértő kíváncsiság kielégítést nyert, miután a vezérigazgató elmondta: míg tíz évvel ezelőtt a mérleggyár termékei értékének 70 százalékát a felhasználó anyagok képviselték, mára ez negyven százalékra csökkent.

Az elmondottakat illusztrálták is a mérleggyárak, hiszen orosz nyelvű termékismertető filmet mutattak be a vendégeknek, ezt követően pedig üzemlátogatásra került sor. Az elektronikai műhelyben — ahol a legértékesebb, legkorszerűbb mikroprocesszoros folyamatirányító berendezéseket készílik — Kőröczi András termelési főosztályvezető referált a szovjet vendégeknek és az őket kísérő megyei pártvezetőknek a legújabb munkasikerekről. Említést tett többek között a közel múltban Békéscsabán folszerelt betongyári mérlegrendszerrel, amelynek alkalmazásával igen jelentős anyagmegtakarítást érnek el az építőipari szakemberek.

Algyő, a dél-alföldi szénhidrogén-medence központja volt a megyei látogatás következő állomása. Szovjet barátainkat és a magyar pártvezetőket Szurmai Tibor, a Nagyalföldi Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalat műszaki vezérigazgató-helyettese, Papp László, az algyői üzem főmérnöke és Papp György, az olajbányász pártbizottság titkára fogadta. A vezérigazgató-helyettes részletesen ismertette a legfontosabb energia-hordozókat termelő vállalatunk szervezeti felépítését, az olajbányászok munkája révén nyert anyagok különböző fajtáit. A szovjet pártmunkások nagy érdeklődéssel hallgatták a dél-alföldi mezőkön alkalmazott másodlagos és harmadlagos szénhidrogén-termelési módszereket is ismertető előadást. Nem különben a Szeged város alatt húzódó olaj- és gázvezetők művelésénél alkalmazott fúrásfelderítési módszereket. S miután kötetlenebbé vált a társalgás, egy kérdésre válaszolva Szurmai Tibor beszámolt arról is, hogy a kormányprogramnak megfelelően milyen ütemben csökken népgazdaságunkban az energiafelhasználás. Reálisnak mond-

ta a célkitűzést, hogy 1984–85-re már csupán minimális energiátöbbletre legyen szüksége népgazdaságunknak.

Akárcsak Vásárhelyen, Algyőn is sor került gyakorlati szemléltetésre mindazoknak, akik elhangzottak. Ebbe bekapcsolódtak a DEGAZ dolgozói is, akik Galambosi István főmérnök irányításával bemutatták a műanyagból készülő gázvezeték hegeszthetőségét, és elmondták azt is, mennyivel gyorsabb és olcsóbb műanyagcsövekkel megoldani a városi gázhálózat továbbfejlesztését és rekonstrukcióját.

Az algyői irodaházban lezajlott beszélgetés és bemutató után a vendégek megtekintették a gázüzemet, valamint a vízviszanyomó kompresszorállomást, és más berendezéseket.

Ezt követően a szegedi Felszabadulás Termelőszövetkezet algyői üvegüzemébe vezetett az út, ahol Kotogán Mihály tsz-elnök mutatta be a geotermikus energiával fűtött hajtatóházakat. Hangsúlyozta, és adatokkal bizonyította, mennyivel olcsóbb ezzel az energiával termelni zöldségféléket, mint bármilyen korábban alkalmazott fűtőanyaggal.

Szovjet vendégeink egy napos megyei látogatása az esti órákig elhúzódott. Budapestre történő visszaindulásuk előtt a megyei pártbizottság első titkárától azzal búcsúztak: bizonyosak benne, hogy Csongrád megye dolgozó társadalmá sikerrel oldja meg az energia- és nyersanyag-takarékossági programban főlállalt feladatait.

B. N.

A műegyetem jubileuma Kitüntették az intézményt

A Budapesti Műszaki Egyetemen tegnap folytatódott az intézmény fennállásának 200. évfordulója alkalmából rendezett háromnapos eseménysorozat. Dél-előtt a központi épület felújított aulájában ünnepi ülést tartottak. Megjelent Sári István, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese, Köpeczi Béla művelődési miniszter és Voksán József, a Pedagógusok Szakszervezetének főtitkára, valamint a társin-

telmények vezetői. Polinszky Károly rektor megnyitja után Sári István mondott beszédet, és átadta az egyetemnek a Munka Vörös Zászló Érdemrendet. Ezt követően az egyetem dolgozói kitüntetések vehették át.

Tizenegy órakor az E épületben egyetemtörténeti kiállítás nyílt, amelyet Németh József docens irányításával szerveztek. Délután nyilvános ünnepi egyetemi tanácsulást tartottak.

Női cipők készítői

Tőkés export a szegedi gyárból

Azt mondja Greminger Dezső igazgató, hogy a cipőiparban nem látványos a termékszerkezet-váltás. Mert a cipő az mindig cipő. Nagy gond is lenne, ha egyszer megfordítanák a formáját, mondjuk a sarkát tennék orrának, és a fűzője kerülne a talpára. Ettől függetlenül arra sem szabad gondolnunk, hogy a cipőkészítésben sohasem változik semmi. A szakemberek mindig megpróbálnak lépést tartani a gyakran változó divattal.

A szegedi gyárban például — ahol is nyugati, szocialista és hazai vevőknek készül a cipő — 10–12 színben, 300–400 páros csomagokat indítanak a megrendelőnek. Dr. Marincs Ferenc főkönyvelő elmondta, hogy az idén az első félévben 350 ezer pár női cipő került le a szalagokról. Arányát tekintve körülbelül egyik harmada a tőkés, másik a szocialista országok, míg a többi a honi asszonyaink, lányaink, kedvére gyártódott. Örömmük, s ez többet mond minden számadatnál, hogy eddig még nem kellett kilicselniük a portékával, inkább az a gond, hogy kevés az ügyes kezű ember, s emiatt nem győzik a megrendelést.

Főleg a férfimunkás hiányzik a gyárból, akár negyvenötvenet is munkába tudnának állítani. A gyárnak különben csaknem 700 dolgozója van, beleértve a vásárhelyi felsőrész-készítőket is, akiknek a száma meghaladja a százat. Mégis

az elmúlt félévben mindössze ötszázötvenen dolgoztak a szalagoknál. Ugy mondták: „a létszám egynegyede gyesen van”.

Azonkívül nem nagyon kedvelt szakma lehet a láb- és belkészítés, mert régebben két osztály is volt a cipőgyár ösztöndíjasaiból az ipari tanulók között, most meg alig volt jelentkező. Az idén csak négy gyereket sikerült erre a szakmára irányítani, s most már a másodikosokkal együtt nyolcan tanulják az alja- és a felsőrész-készítést. Egyik okaként azt is említették a gyárban, hogy aki itt dolgozik, kevés a lehetősége a maszek munkára, s emiatt inkább a „pénzes szakmára haragnak” a fiatalok.

Az okok mélyebb gyökereit eresztenek annál, hogy a gyár kollektívája ezen változtatni tudna, de nem adták föl a reményt. Biznak a hagyományos cipőgyári szellemben, ahol eddig is több családi generáció dolgozott együtt. Amikor csak lehet, a fizetéseket is igyekeznek az áremelkedések után ereszteni. A jelenlegiek szerint egy fizikai dolgozó átlagosan havonta 3837 forintot keres, két műszakban.

Mivel a szegedi gyár része a pestinek, a munkát ott vállalják. Kapnak mintaprogramot, de az előkészítést már a szegedi szakemberek szervezik. A folyamatos anyagellátás, a műszaki felkészülés, a szerszámok, a szállítás is már az itteni gyár feladata.

Két éve már az amerikai vevőknek gyártanak cipőt.

Jelenleg még tartják magukat a piacon, évente több százezer pár női cipő kerül a nyugati országokba. A tengerentúli partnereken kívül még NSZK, angol, svéd vevők is vannak. Általában az anyagot is külföldről muszáj behozniuk, s a gépek többsége is a nyugati gyárak terméke. De mégis több a gyári tevékenység az egyszerű bérmunkánál, hiszen a fazonok kifundálásából nagy részt vállalnak a tervezők, a piackutatók.

Fölvetődött már — a boltokban kínált és keresett drága külföldi cipők láttán —, nem volna-e gazdaságosabb behozni a cipőnek való bőrt, és a hazai gyárakban elkészíteni. Olcsóbb lenne, jobb is lenne. Mindaddig még nem sikerült dűlőre jutniuk az illetékeknek. Az igaz viszont, hogy a szegedi gyártól is vennének cipőt a kereskedők, de ami főleg, azt eladják a saját mintaboltjukban. A gyár kétszemélyes boltja évente 3 millió forintos forgalmat bonyolít, ami arra enged következtetni, hogy nemcsak külföldön, hanem szűkebb pátriánkban is keresettek a gyár termékei. Ami elsősorban a szalagnál naponta helytálló dolgozóknak az érdeme. Ők a mindennapok apró gondjaival küszködve nyolc, sokszor tíz órát is görnyednek a gép mellett.

M. T.

Gyártót találtak

A kőbányai vásárvárosban szerdán befejeződött az Agrotek és a Hungexpo „Gyártót keresünk” közös kiállítása. A bemutatott 800-féle, nehezen beszerezhető, illetve hiánycikknek számító

mezőgazdasági alkatrész és részegysége közül 280 termék gyártására jelentkezett vállalkozó. Némely hiánycikk előállítására több vállalkozó is akadt.

Magyar—finn energetikai konferencia

Magyar—finn energetikai kerekasztal-konferenciát tartottak szerdán a Magyar Tudományos Akadémia várbeli épületében. A tanácskozást, amelyet az Ipari Minisztérium a budapesti finn hét-

programjához kapcsolódva szervezett meg — Osmo Väinölä, a Finn Köztársaság budapesti nagykövete nyitotta meg.

Erkki Vaara, a Finn Ipari és Kereskedelmi Minisztérium energia főosztályának vezetője, a Finn Atomenergia Bizottság elnöke hazája energiapolitikai céljairól és az energiagazdálkodás legfontosabb tennivalóiról tartott tájékoztatót. Kapolyi László ipari miniszteriumi államtitkár egyebek közt a magyar energiagazdálkodási program eddigi végrehajtásáról szólt. Az előadásokon és a konzultációkon a magyar és a finn résztvevők kölcsönösen ismertették az energiatakarékos berendezések és pendszerek fejlesztésére, a másodlagos és hulladékegyrenergia hasznosítására már folyamatban levő kutatások eredményeit. Megállapították, hogy a finn és a magyar energiagazdálkodás gondolái és feladatai sok tekintetben hasonlóak.

Fizetnek a KST-k

A „legfrissebb” KST-k már megszerte fizetnek, s a vállalatok többségénél még ebben a hónapban és november elején visszakapják egy év alatt megtakarított pénzüket a dolgozók. A dolgozók üzemi bankjaiban összegyűjtött pénz nem kis összeg, bár a lakosság teljes, 168 milliárd forintos megtakarításához képest nem számottevő.

A KST a legkényelmesebb, legegyszerűbb, s ezért az egyik legnépszerűbb takarékosági forma, hiszen a betéti elhelyezésekor vagy kivételekor szinte egy lépést sem kell tenniük a tagoknak, mindent elintéz helyettük a KST-ügyműködés és a vállalati bérosztály. Az sem megvetendő, hogy a KST segít a tagok átmeneti pénzüken is évi betétjük kétszeresének megfelelő hitellel; az elmúlt takarékosági időszakban 1,7–1,8 milliárd forinttal.

A következő hetekben csaknem 5600 üzemi, vállalati, intézményi KST több mint egymillió tagja 4 milliárd forintot kap vissza kamattól. Másodszor fizetnek tagjaiknak a 40 vállalatnál és intézménynél kísérletképpen működő két éves KST-k is.